Verslag zeepkist donderdag 28 mei 2026

0. Zeepkist

De heer Herman Sangers vraagt aandacht voor het initiatief veteranen willen een eigen ‘honk’. Zijn inspraakbetoog gaf hij de titel ‘Levenslang op patrouille’. Zijn vader werd toen hij 20 was opgeroepen voor militaire dienst en vervolgens ging hij per boot naar Indonesië, het eiland Sumatra. In totaal zat vader 33 maanden in dienst waarvoor hij uiteindelijk werd onderscheiden.
Tijdens de politionele acties gedurende de oorlog heeft vader de meest verschrikkelijke handelingen moeten verrichten of die van medesoldaten moeten aanschouwen.
Veteranen uit Gorinchem maakten tot augustus 2017 gebruik van het ontmoetingscentrum aan de Spijksedijk maar sinds dit centrum door een brand volledig is verwoest, zijn zij dakloos geworden.
In het ontmoetingscentrum kwamen gelijkgestemden bij elkaar om over hun gevoelens en ervaringen te praten, iets wat met anderen vaak niet lukt.
Sinds enkele maanden komen de veteranen bij elkaar in De Bunker, maar zij hebben geen eigen onderkomen dat dienst kan doen als thuiskamer en daarom hebben zij het college en de raad per brief verzocht om een gesprek om hun wensen en ideeën voor een eigen ruimte kenbaar te kunnen maken.

Inspreker is van de tweede generatie, opgegroeid met een vader die spreekwoordelijk een hele zware rugzak droeg na de in Indonesië opgedane ervaringen. Vader heeft nagenoeg niet gesproken over die tijd, maar hij ging wel naar door veteranen zelf opgezette reünie-bijeenkomsten. Daar kon hij zijn gevoelens kwijt, daar leefde hij op. Na zijn terugkeer uit Indonesië was vader constant op patrouille tot aan zijn dood.
In de periode tussen zijn overlijden en zijn begrafenis ontving vader de veteranenspeld, maar die heeft hij zelf nooit gezien. Bij zijn begrafenis was hij met en tussen zijn maten. Inspreker is van mening dat zijn leven draaglijker zou zijn geweest als er in zijn omgeving een eigen honk was geweest voor veteranen. Onderzoeken tonen aan dat lotgenotencontact helpt bij de verwerking van ervaringen (de zogenaamde nuldelijnszorg) en daarom het verzoek aan college en raad de noodkreet voor een eigen thuiskamer in Gorinchem serieus te nemen zodat daar op ieder moment van de dag nuldelijnszorg kan plaatsvinden.

Geïnformeerd wordt om hoeveel veteranen het gaat. Geantwoord wordt dat het om ongeveer 280 veteranen in Gorinchem gaat.
Desgevraagd wordt aangegeven dat de nu gewenste thuisplek eigenlijk te laat komt voor de doelgroep die van 1946-1949 heeft gediend, velen van hen zijn inmiddels overleden. De gewenste plek is bedoeld voor jonge veteranen die bijvoorbeeld in Irak, Afghanistan of Srebrenica zijn geweest en behoefte hebben aan onderling contact.
Over de precieze invulling en organisatie en welke inspanningen inmiddels al zijn gepleegd wordt graag het gesprek aangegaan.

Burgemeester Melissant bedankt inspreker voor zijn inbreng en de vele aanwezigen voor hun komst.